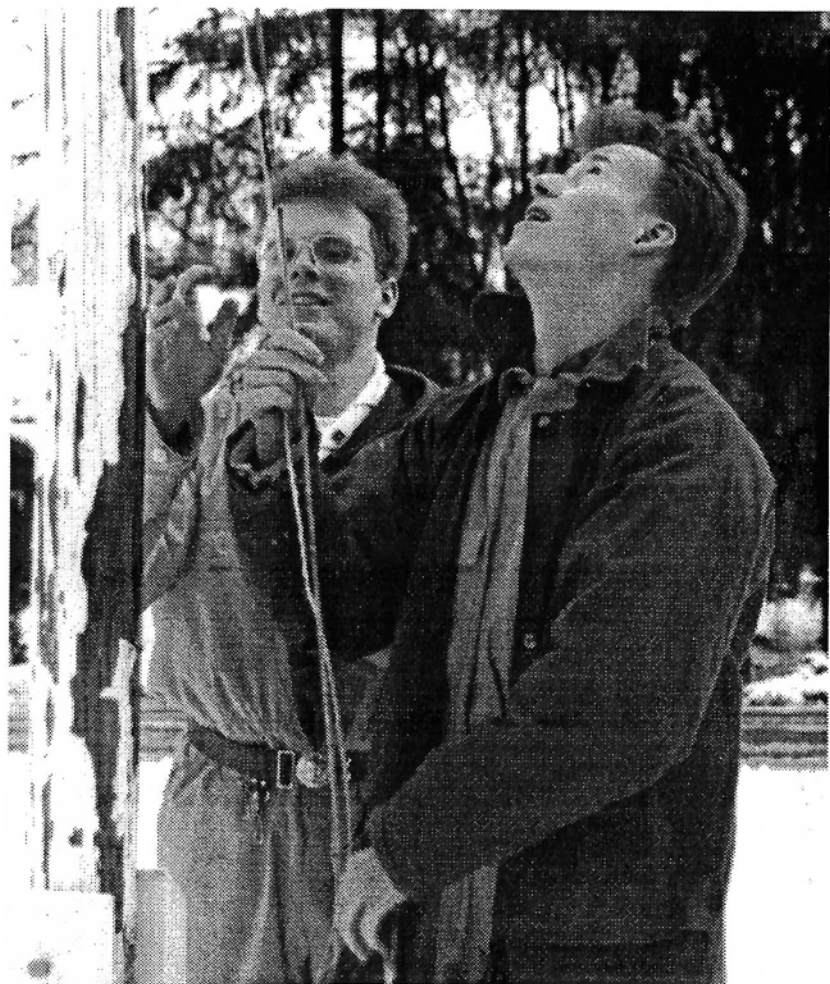

TÖHNÄ

2·92

TÖHNÄ 2 / 1992

Julkaisija:

Tapiolan Metsänkävijät ry.

Päätoimittaja:

Maija Laine

Toimitussihteeri:

Jukka Sarpila

Toimituskunta:

Antti Isomäki
Mikko Lindfors
Maria Nuutila
Henna Oksanen
Kati Palsanen
Tiina Remes

Painopaikka:

Yleisjäljennös, Espoo

Seuraava Töhnä ilmestyy
syys- lokakuussa

PÄÄKIRJOITUS

Lippukuntamme on taas kunnostautunut. Tai oikeammin pitäisi sanoa, että eräs pieni ryhmä on nostanut lippukuntamme mainetta; nimittäin Töhnän toimitus.

Kyllähän me sen itse tiedämme, että julkaisumme taso on korkea, mutta nyt sen ovat huomanneet muutkin. Rakas lehtemme kun sattui sijoittumaan piirin järjestämässä lippukuntalehtikilpailussa mainiosti luonnehdinnalla "lämmihenkinen lippukuntalehti". Ei voi muuta kun olla ylpeä ja antaa SUURET KIITOKSET Töhnän aktiiviselle toimitukselle.

KIITOKSIA myös niille innokkaille, jotka Tapiolan tapahtumien yössä pais-toivat vohveleita varmaankin kyllästymiseen asti ja vähän vielä kauemminkin!

Taas voisi todeta, että hyvin on pullat unissa...vai pitäisiköhän nyky-ään sanoa, että vohvelit pannulla !!!

Enemmän kuin hauskaa kesää vaan kaikille ! Maalla on mukavaa...

Kare

Masin haastattelu

Masi, oikealta nimeltään Sami Kukkonen on yksi lippukuntamme aktiivi johtajista ja tulevan FANTASIA-leirin johtaja. Häneltä ei ainakaan ideat ja mielikuvitus lopu kesken. AINA VALMIINA!

VANHAKO OLET, JA JOS OLET NIIN MIKSI?

- Kyllä, sitä pitää kysyä äidiltä.

MITÄ TEET PARTIOAJAN ULKOPUOLELLA JA KUKA KÄSKEE?

- Pelaan salibandya, teen iltatöitä kouluhommien lomassa ja käyn silloin tällöin viskomassa ja tökkimässä (suomeksi sanottuna: heittäessä tikkaa ja pelaamassa biljardia). Itse käsken ainakin toistaiseksi... paitsi äiti joskus.

MITÄ NIMESI ON SAANUT ALKUNSA, EIKÖ SAMI KELPAA?

- Ruvetessani vartion johtajaksi nimeni oli Samppa, josta muodostui vuosien varrella Masi.

MITEN KOET VASTUUTEHTÄVÄSI TULEVALLA KESÄLEIRILLÄ?

- Haasteellisena... ja varmastikin antoisana.

MITÄ TEET JOS ALALEIRIEN MAHDOLLISET JOHTAJAT HEITTÄYTYVÄT HANKALIKSI?

- Pitää yrittää puhua järkeä, mutta jos se ei auta heitetään ne järveen.

KUMPI ON PAREMPAA KESÄLEIRIRUOKANA, VAI HERNEKEITTO?

- Jakoavain, tietysti...

MITÄ TEET JOS KESÄLEIRILLÄ JOKU PUTOAA JÄIHIN?

- Koitan poimia hänet pois termospullosta...

MITÄ JOS ET, VAI ET?

- Joo, en 32

MITÄ TEET ENSI VUONNA?

- Odotan seuraavaa kesää ja kesäleiriä.

MIKÄ OLI KUVAAMATAIDON NUMEROSI PERUSKOULUSSA?

- Vaikea kysymys... voisin valehdella, että 9, mutta se oli varmaan 8.

MITKÄ OVAT OLLEET PARTIOURASI TÄHTIHETKIÄ?

- Lapin vaellukset ja Kanadan Jamboree -83.

LUETTELE SATEENVARJON HYVIÄ PUOLIA PARTIOSKABOISSA?

- Alapuoli...

LEMPIKAPPALEESI?

- Alan Parsons Project: OLD AND WISE

MITÄ OHJEITA HALUAT ANTAA NUOREMMILLE SUKUPOLVILLE?

- Turha kai teitä on neuvoa... olkaa kiltisti siellä ulkona...

HALUATKO LÄHETTÄÄ TERVEISIÄ?

- Katsotaan nyt ensin... JOO

KENELLE?

- Möösölle

KIIITOS HAASTATTELUSTA.

- Olkauaa...

HIMOS 28.3

Eräänä pyöreänä lauantai aamuyönä

kokoontui vihertävän sininen retkue

pienen R-kioskin eteen. Tämä suttuinen joukkio jatkoi

epäviereistä matkaansa kukertavat, pitkät pussit

kiinalaisilla olkapäillään liekö ollut järkyttäviä kivää-

rejä ja epämuodikkaita kranaatteja, kohti helpaa rautatie - asemaa.

Viimeisenä paikalle saapui rakas partiomainen Slindeme, joka jostain vahtovasta syystä oli myöhässä.

Pian änkeiden paikkaongelmien jälkeen olimme

lumista vauhtia matkalla kohti pulpantelevaa Hi-

mosta. Ruppasen matkan aikana söimme pal-

jon liimaisia eväitä ja katselimme epärehellisiä lef-foja.

Lopulta sankarillisen matkan jälkeen limai-

nen bussi kurvasi röynkeälle parkkipaikalle,

tiheän Himoksen muromaisien rinteiden juurelle.

Jokainen lasketteli tietenkin omalla kuivalla tyyllillään hurjia, ahkeria rinteitä alas. Joillakin nimeltämainitsemattomilla

repaleisilla henkilöillä oli luonnollisesti

hibisiä vaikeuksia valkoisissa tuolihisissä.

Kello kahden aikaan tapasimme kaikki ällön retku-

eemme kireät jäsenet nuivassa kahviossa

raihnaisen kaakaon, natisevien munkkien ja

puisien viinerien merkeissä.

Jotkut kiittävät valioyksisilöt käväisivät myös luontoystävällisen Länsi- Himoksen puolella. epämuodostuneen lumisateen ollessa siellä kuitenkin niin kurainen, päätyivät he risupartaiselle Pohjois-puolelle.

Rinteissä vieraili myös riippuvia turisteja, joita jotkut energiset henkilöt käyttivät innokkaasti haisevasta hissistä. Vaikka katkeroilta vierailijoilta kuihuva lasku sujuikin paremmin.

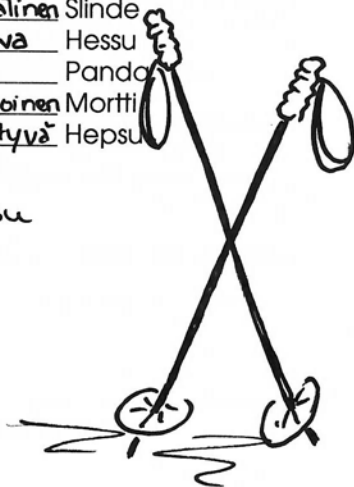
Enteilevä aika kului kuitenkin nopeasti ja oli aika sulloutua rupsahanteeeseen bussiin. huppana linjuri lähti myöhässä kaupallisten mattimyöhästen takia.

Kallis paluumatka sujui samanlaisissa merkeissä kuin ilkeämielinen tulomatkin. Mutustellessa tuulevia eväiden loppuja ja katsellessa vielä itsestään valoisempaa leffaa.

Ko. itserakkaaseen joukkioomme kuuluivat:

<u>jalostettu</u> Kati	<u>sopottava</u> Henna
<u>huljainen</u> Maria	<u>monistettu</u> Ana
<u>suunisuinen</u> Lillabacken	<u>kansainvälinen</u> Slinde
<u>alaston</u> Mikko Y.	<u>supattava</u> Hessa
<u>sielomainen</u> Sorsa	<u>Kiero</u> Panda
<u>suoraviivainen</u> Lupu	<u>kaitakosvoinen</u> Mortti
<u>verhoileva</u> Minni	<u>hämärtyvä</u> Hepsu

ja
pursuileva Kisu

Tämä on tositarina vartiosta, joka elämän ja kuoleman ehdoilla taosteli

Lommo 5:n

voitosta.

Oli aurinkoinen lauantai-aamu huhtikuussa, kun vartiomme kokoontui Nuuksion ulkoilumajalle. Alkutehtäviä olivat kehto ja ristipistotyö. Maija ja Tiia harjoittelivat ensiaputaitoja Matin peukalolla. (Siitä tuli hieno.)

SITTEN PÄÄSTIINKIN LÄHTEMÄÄN.

Ekalla rastilla mietimme miten auttaisimme kesäleirillä eri tavoin loukkaantuneita. (Kesäleirillä tavataan.) Rastivälit olivat aika vaihtelevia, oli soisia ja kuivia, helppoja ja vaikeita. Kuten pisterastirata, jonne lähdimme heti kolmannen rastin suoritetuamme.

Ennen ruokarastia kuuntelimme vielä luontoääniä. (Olipa kaunista.) Ruoka oli erittäin mitätön viidelle hengelle, joten kun sitten kahden "rankan" rastitehtävän jälkeen saavuimme yörastille Matti valmisti heti lehtipihvit ja valkosipuliperunoita. (Oli muuten tosi hyvää!)

Mikon osalta ilta meni yötehtävän tekemiseen ja " " -juttujen kuuntelemiseen. Yöllä oli mukavaa ja lämmintä.

Aamu yllätti ja yritimme kömpiä ulos lämpimistä pusseista. Kolea ilma iski kuitenkin kovasti vastaan. Päivä oli erittäin viihtyisä siihen asti kunnes taivas täyttyi vaaleista lumirakeista. Sen jälkeen taival oli tuskaa, MUTTA eihän meitä TapMelaisia niin helposti lannisteta, joten raahasimme toisemme maaliin ja teimme vielä lopputehtäväksi pari kuperkeikkaa.

Kuraisina, märkinä ja väsyneinä olimme valmiita kotimatkaan AUTOLLA.

Seuraavana lauantaina saimme tietää erään itsestäänselvän asian;

OLIMME VOITTANEET.

TapMen lippu nousi taas korkeimpaan salkoon.

TAPME VETI TAAS...

...PISIMMÄN KORREN.

(Onnittelut Maijalle, Tiialle, Terhille ja Ylisille!)

(toim. huom.)

TYRANNOSAURUS RUSTEN KOKOUS

Eräänä kauniina maanantai-iltana saavuin Keijuniityn kololle varttia vaille kuusi. Paikalla oli vasta Terhi ja yksi pikku-Tyrannosaurus. Pikkuhiljaa pikkumiehet hipsivät kololle. Hanskia odoteltaessa alkoivat raivoisat kommentit kaikista ja kaikesta. Monenlaista oli myös kokeiltava; pöydällä hyppimistä, reijityskoneella leikkimistä, laukujen paiskomista, takomista, potkimista yms. pientä kivaa.

Hanskin saavuttua järjestäytyttiin hienosti pivoihin, jonka jälkeen painuttiin ulos leikkimään hirmuisten "JEE"-huutojen saattelemana. Poikien riehumishalu tulikin melkein tyydytettyä peillä.

Pian oltiin taas sisällä. Koko lauma istuutui lattialle piirin.

Hanski kertoiiliasiantuntevasti poitsuille jätteistä. Sitten saivat kaikki vuorollaan kertoa, mitä jätteitä heidän kotoaan tulee. Maitotölkkejä, lasipurkeja, sanomalehtiä ja jogurttipurkkeja.

Vielä mietittiin miten jätteitä voitaisiin vähentää, tai ainakin kierrättää.

Siirryttiin pöydän äärelle. Jokainen sai luontokortin, joka ensi kokouksessa lähetettäisiin ihan kenelle vaan. Ainoa ehto kortin tekemisessä oli, että siihen piti kirjoittaa vetoamus jätteiden vähentämisestä. Kaikki värittivät oman korttinsa lähes hiljaisuuden vallitessa. Ainakin saatin hyviä ehdotuksia siitä, mihin kortit voitaisiin lähettää!?

Kun värykset oli pöydän potkimisen lomassa saatu onnellisesti loppuun siivottiin vielä vähän. Kaikki halusivat ehdottomasti viedä maton ulos.

Lopulta poitsut saapuivat kovalla ryminällä kololle putipuhtaan maton kanssa. Aika olikin jo vähissä, joten käytiin pikaiseen sisaruspiiriin, ja sitten kiljuen tai muuten meluten kotiin.

**KIITOKSET VAUHDIKKAASTA, ÄÄNEKKÄÄSTÄ JA MONIPUOLISESTA
KOKOUKSESTA !!**

Vielä muutamia möläytyksiä:

"Onx toi haastattelija joku vammanen?"

"Mä värjäännyin pesukoneessa!"

"Mä haluan tampata!"

"PATAUNPATAUNPATAUN!"

"Mitä mä nytteen?"

"Et varmaan nähny, sä valehtelet!"

toimitti: Hanna
♥

LAISKIAISTEN

KOKOUS

Tytöt odottivat kiltisti Hakalehdon kolon ulkopuolella ja ihmettelivät kclolle tullutta vierailijaa. Vähän ajan kuluttua saimme luvan mennä sisään matalaan majakoloomme, jossa Kati oli saanut sähköiskun ja Tiina oli juonut liikaa tinneriä. Joten tyttöjen oli toimitettava äkkiä. Yksi heistä lähti soittamaan numeron 000. Ja muut jäivät ihmettelemään "Mitäköhän noille pitäis tehdä?" "Pitäisköhän niille antaa sydänhieronta?". Lopulta tuli ambulanssi ja haki Katin ja Tiinan hoitoon. Luvassa oli siis myrkytyksien ja tapaturmien suoritusta. Kuinka toimia hätätilanteessa ja kuirka ehkäistä tapaturmat jne.

Katin ja Tiinan lähdettyä sairaalahoitoon oli vuorossa hauska leikki, jossa yksi laiskiaainen ajatteli mielessään aakkosia (niin paljon kuin muisti tai osasi) ja toinen sanoi "STOP" ja sen kirjaimen kohdalle mihin jäätiin ruvettiin keksimään lippukuntia, johtajia, eläimiä ja lauluja. Leikin aikana ilmestyi Suomeen uusia lippukuntia ja Tapmeen uusia johtajia ym.

Lopuksi TERVAS-kynttilän (aah, memoriissä..) valossa Tiina luki Mistä pienet laiskiaiset-tytöt on tehty. Sitten olikin vuorossa sisaruspiiri, jossa kävi niinkuin kaikki odottivatkin. Maa on niin kaunis... Sitten laiskiaiset lähtivätkin kotiin mamin luckse odottamaan hartaasti ensi viikon kokousta.

Kur. leikkii ankarasti niin saattaa tulla suusta parit harkittamattomat lauseet kuten esimerkiksi Laiskiaisten kokouksessa:

"Mä en keksi yhtään järkevää johtajaa,
meidän lippukunnasta"

Slinde

SUDAREITTEN PARTIOTAITOKILPAILU

TÄYTTÄ PÄÄTÄ - 92

HERTTONIEMESSÄ

Tapasimme Tapiolassa aamulla klo 9. Ajoimme bussilla Helsinkiin ja sieltä metrolla Herttoniemeen. Odotimme puolisen tunti, jonka jälkeen 1. pentue lähti bussilla eteenpäin, ja 2. pentue 20 minuuttia myöhemmin.

lähdössä päässämme olevat valmistamamme aurinkolipat arvosteltiin, ja tehtävänä oli, että piti keksiä laulu valmiiseen säveleen, joka äänitettiin. 1. rastilla leikittiin kiminleikkejä. 2. rastilla valmistimme tikapuit, joiden kokoaminen osoittautui helpoksi. Seuraavalla rastivälillä pysähdyimme evästäämään, ja opettelemaan viittoma-aakkosia. 3. rastilla piti selvittää rastimiehen viittoma sana: KAVERIT, jonka selvitimme jo toisella yrityskerralla.

4. rastilla puettiin kevyimmälle meistä pelastusliivit, ja kannettiin määrätty matka. 5. rastilla jouduimme kiipeämään jyrkkää kallion rinnettä pitkin, jonka laella oli tehtävänä nimetä eri lintulajeja. Viimeisellä rastilla jokainen vuorotellen hakkasi vasaralla naulaa kunnes se oli kiinni alustassa.

Rastivälit tuntuivat pitkiltä, varsinkin kun saimme vettä niskaan kuin saavista kaatamalla. Emme kuitenkaan reippaina partiolaisina lannistuneet, vaan taivalsimme maaliin saakka, jossa meille tarjottiin rusinoita, ja saimme kuulla laulamiamme lauluja. Säästä huolimatta kaikilla oli hauskaa, ja kotiin lähdimme märkinä, väsyneinä mutta onnellisina.

Mukana TapMe:sta: Simpukat, Tyrannosaurukset, Majavat ja kirjoittajat Mesikämmenet sekä kolme ylimääräistä johtajaa

PEIKKARI

TapMe lähti taas Peikkariin yhdellä vartiolla, "AI TAPME, EMPATIA", johon kuului tasan 10 partiolaista. Tällä kertaa mukana olivat VJ. Antti, Mona, Johana, Hena, Kati, Ylinen- brothers, Ville, Peki ja Jupi.

Kisan tehtävät olivat mitään mainioimpia, mitä nyt muutama himmeli ja floora-laatikko polttivat eräiden sulakkeita. Ensimmäisen päivän tehtävistä mieleenpainuvinta olisi ollut ylitys, jossa virkaiältään vanhempi Ylinen kasteli itsensä liian yrittämisen (lue machoilun) takia. "Se oli kyllä kauhea tilanne, kun Matti saapui ilman höyhenjarrutusta sillalle", totesi eräs. Täytyy myös huomauttaa, että eräs muukin (lue Johana) kastui hieman, mutta Matin suoritus oli kyllä paras. (Pisteet siitä Matille.) (toim. huom.)

Yörastilla teimme mainion nukkenäytelmän kolmesta pienestä possusta ja step-fatherista.

Sunnuntai viimeinen rasti oli potkulautaralli, jonka Jupi hoiteli hulttomuuttaan tapaansa mukavasti.

Yleisesti ottaen kisa oli mainio, eikä säätäkään voi moittia, sillä aurinko paistoi koko ajan.

Antti
kisaa ennen

Mustantti
kisan jälkeen

Vartion olemuksen voi tiivistää veikeästi seuraaviin Heikuran ja Frankeenin palindromeihin

"ISÄ EVÄÄT OTA MIETTEISIISI ETTEI MATO TÄÄ VEISI"

"ANA, HIUKAN ON ENO NAKU IHANA"

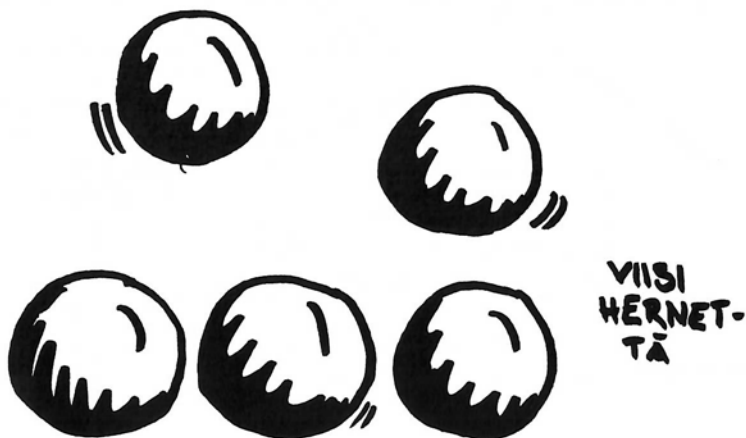
JUPI

NORPPEN REDU 3-5.4 LOPALLE

Sumuisena perjantai-iltana saavuimme me 5 norppaa ja Hanski kämpälle. Heti alkoi raivokas lämmittäminen ja kaasupullojen etsintä. Iltapalan jälkeen painuimme pehkuihin.

Lauantiaamun syönnin jälkeen lähdimme suunnistamaan sumuun ja lopulta sateeseen. maukkaan kanapuuron ja vielä maukkaamman jälkiruoan jälkeen leikimme pellolla erilaisia leikkejä. Ilta kului saunoessa ja syödessä. Takan loimutessa katselimme vielä hienoja näytelmiä keisarin tytön hatusta ja viidestä herneestä. Ja sitten joutuin vain nyt Nukku- Matin luo...

Sunnuntaina heräsimme yhä sumuiseen aamuun ja toivottelimme Hanskille hyvää kotimatkaa. Tarmosta puhkuen aloimme sitten hakkaamaan halkoja, siivoamaan ja tiskaamaan. Syöyämme lähdimme hiljakseen kävelemään kohti Maaniityn busstationia ja Shelliä. Kotiin saavuttiin jo päivällä onnellisina, mutta väsymystä kärsien.

Paula, Tiina, Tiia, Hanski, Johanna ja Mona

MAJAVAT®

Majavat ovat toinen TapMen tyttölauma. He kokoontuvat kerran viikossa Hakalahdon kololla, viettäen iloisia kokouksiaan. Tässä tarkempia tietoja heistä.

MARSU: heppatyttö ja innokas partiolainen

TINDI: hurjapäinen tyttösofisti

SUVI: kiireinen kolitalahtijä

KEKSI: iloinen partiotyttö

SOFKU: punaposkinen baletin harrastaja

KIRSIIKKA: rauhallinen ja kiiva ratsastaja

OMPPU: Banskun hyvä kaveri ja ilopilleri

PÄÄRYNÄ: iloinen lettijä

HERTTA: uusi, mutta mukava tyttötyllerö

BANSKU: Ompun hyvä kaveri ja ilopilleri

MIMMI: tokaluokkalainen pianisti

MARIANNE: hepat ovat hänelläkin lähellä sydäntä kuten Marsulla

MARKE: Majavien mukava johtaja, kärsivällinen leikittäjä (Maijan ja Tian huom.)

LUKIJAPALSTA

- Lämpimät onnitelut Töhnän ikivihreälle toimitukselle maininnasta Hepussa!
Nimim. toimitus

- Terveiset kaikille Hakalehdon kolon käyttäjille. Kiitos, että olette siivonneet vuorollanne. Myös muille TapMelaisille terveisiä ja kiitos ihanasta partiovuodesta. Hyvää kesälomaa kaikille. T: Hakalehdon kolohenkilö TERHI

- Terkut rakkaalle Näätävartiolle ja Hennalle T: MARIA
PS. terveisiä myös muille!
PSS. älähän Kati vaahtoa!!

- Terkkuja kaikille Töhnän toimituksenjäsenille ja hyvää UUTTA VUOTTA!

- Hauskaa ja lämmintä kesää (ja extra lämmintä kesäleiriä) kaikille!! T: HENNA

- $n=30$ $p=7$ $x=10+y210$ $z=220$ joo, joo terveisiä Pekille...

- Terveisiä TapMelaisille toivottavat: TIIA & MAIJA

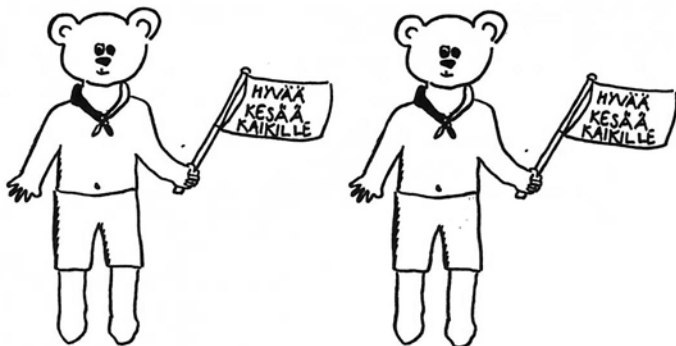
- Qu'est-le que l'est? "Minulla on auto!" -Hahahhah hahhaah -tervareita Tindelle!

T:HENNA

- "JOIN US AGAIN WITH THE BOLD AND THE BEAUTIFUL!" terkkuja Marialle

- EI HÄTÄÄ!! vaahtoa se vaan on!! tervareit' Katille!

- ONNITTELUT LILLI HINDSILLE KISA-VISAN:n VOITOSTA!!!

- luotettavaa tietoa partiomaailmasta
- lahjomattomat testihenkilöt
- mitään peittelemättä salat julki
- vain Töhnässä

Ankan pohdinnan ja mietinnän tuloksena arvoisa raatimme päätti näin kesää vasten testata suosituimpien "pikaruokaloiden" kerroshampurilaiset. Tarkastelumme ulottuu myös hieman ruokapaikkojen ulkoasuun.

CLOCK; avarat tilat, pehmeät penkin selustat, vieno tuoksu
(Itäkeskus) + pallomeri (lapsiystävällisyys)
+ City-lehti

* BIG CLOCK; vähän mauton ja tarttuu kitalakeen
PLIISU
pehmeät sämpylät, mutta paha kastike

MAC DONALD'S; RUMA ympäristö (kulkuväylä vieressä)
(Itäkeskus) + lasten LEIKKIMAA
+ esitteet (tietää, mitä syö)

* BIG MAC; ulkonäky täyteläinen
yleisesti parempi arvosana
sisälmyksellisempi & sinapillisempi

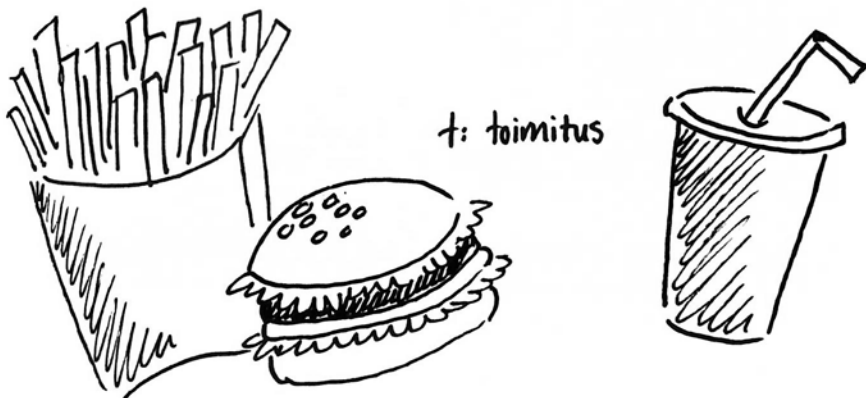
SNACKY; sisustuksesta ei tietoaakaan, piha
(Itäkeskus) jopa muistuttaa hieman bensistä
+ vaihtoehtojen runsaus
+ Drive in
++ LUONTOYSTÄVÄLLINEN PAKKAUS

* KERROS- sämpyläosat kuivahkoja
HAMPURI- paksu ja salaattinen
LAINEN; nam-nam kastiketta

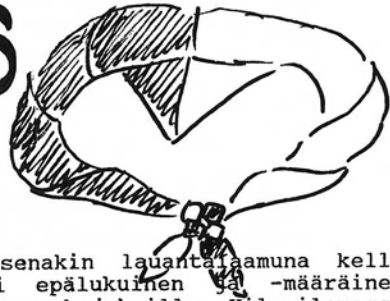
* KALA- PAKSU & rapea
KERROS- majoneesia ja salaattia
HAMPURI- - kalaPUIKKOJA
LAINEN;

CARROLS; tavanomainen sisustus
(City-käytävä)steriili
+ maalaustaidetta
+ 2reikäleipä paikkkaa yläkerrassa
- ei niin lapsiystävällinen

* CLUBBURGER;kellahtanut
eniten sisälmyksiä & salaattia
maukkein, PARAS

Riihitys

Kauniina ja hieman tihkuisenakin lauantaiaamuna kello kahdeksan maissa kokoontui epälukuinen ja -määräinen joukko partiolaisia Saarijärven hujakoille. Kilpailemassa oli yhteensä kymmenen vartiota, joista kaksi Tapiolan Eräpoikien, ja yhteen TapMevartioon oli lisätty yksi Tep-piläinen. Hiekkakuopalla sijaitsi tämän kevään Riihityksen aloitustehtävä, jossa tarkoituksena oli väsäätä puun-kappaleista rikkalapiota ja puujalkoja. Pieni aamu-sadekaan ei pahemmin haitannut tehtävän suoritusta. Lähtötehtävän jälkeen koitti vartiolaisille aika kiiruh-taa metsän siimekseen ja kakkosrastia kohti kananmunat kourissaan. Munien tarkoitusta ihmeteltiin ja siitä kehi-tettiin mitä villeimpiä arvauksia. Tarkoitus ei kuitenkaan ollut rikkoa munaa... Kakkosrastilla viesti-tettiin asioita erilaisin kansainvälisin viittomin ja sormimerkein. Kolmosella tomaattisoseinen rasti-henkilökunta tarvitsi ensiapua. Seuraavalle rastille pääsy olikin sitten jo vaikeampaa ainakin kakkos- ja ykkösluokkien suorittajille ylimääräisen 3E-rastin takia; Figu joutui pelastamaan vartioita aina Solvallasta saakka. Kolmosluokan suorittajat lensivät Kotkina nelos-eli ruokarastille ensimmäisinä. Risottoa syntyi vaikkakin usein maultaan neutraalina.

Nelosella kerrattiin solmuteorian alkeita Mr. J:n johdolla. Merimiessolmusta löytyi aivan ennennäkemättömiä versioita, tosin solmuja ne eivät aina olleet. Narut selvitettyinä matka jatkui Nuuksion ikimetsien halki reippaasti lompotellen. Viitosrasti sijaitsi komean jyrkänteen laella, ja siellä kehiteltiin vastauksia polt-taviin kysymyksiin aina myrskärin syyttämiseen saakka. Myöskään hiirenloukkujen laukomista ei oltu unohdettu. Seuraava kohde olikin jo yörästi. Siellä harrastetuista ilta-aktiiviteeteista voisi tässä yhteydessä empien mainita mm. surmanhyppyä hiekkakuoppan reunoilla, jääkiekko-ottelun kuunteleminen sekä tietysti vartioitten iltatehtävät ja laavujen pystyttäminen.

Seuraava aamu valkenikin sitten kauniina ja epävakaisena kuten koko viikonloppu ja pari päivää sitä ennen ja vieläpä jälkeinkin. Aamutohinoista toipuneet vartiot matkasivat Pääskykallion rinteellä sijaitsevalle seiskarastille joutuakseen vastaamaan kysymyspapereihin. Kalliota kiipeillen matka jatkui soitten ja aukoiden halki rastille kahdeksan, jossa sijaitsi kilpailun ensimmäinen urheilupainotteinen osuus eli ramborata. Tarpeeksi Rambot jatkoivat sitten matkaa ulkoilupolkuja tallustaen aina 10:lle kuten kolmatta luokkaa suorittavat, tai sitten ysirastin kautta 1.:stä ja toista luokkaa suorittaan. Ysirastin sisältö jäi siten tavallista hämäämmäksi.

Kymppirastilla löytyi sitten biologiaa ja muita maailman ihmeitä. Lisäksi sieltä alkoi kiri maalia kohti. Kyseinen maali sijaitsi Pirttimäen ulkoilualueella. Maalissa löytyi vielä suklaansyöntiviesti, jonka jälkeen saattoi jo tilata vanhemmat hakemaan itsensä kotiin mikäli suinkin se oli mahdollista.

Antti H.

KARMAISEVAN JÄNNITTÄVÄ JATKOKERTOMUKSEMME JATKUU...

Koalat päättivät kuitenkin jatkaa tavallisen päiväohjelmansa mukaan. Vartiolaiset lähtivät suunnistamaan ja Emppu ja Tuula jäivät laittamaan safkaa koko porukalle. Ei oltu tietenkään muistettu ottaa mukaan karttalaukkua ja kartta tuhuriintui ikävässä röntäsateessa.

- Miksetsä Tiina voinu ottaa sitä karttalaukkua mukaan?
- Nii just!
- No emmä voi kaikkee muistaa! Oisitte nyt itteki kattonu jotain!
- Sä voitki sitte siitä hyvästä juosta tonne pellon toiselle puolelle kattoon jos se rasti ois siellä, kun ei täst kartast nää tosiaankaa yhtään mitään.
- Miks mun pitää aina?! No mä meen sitte...
- KKRÄKKS- -IIIIKK-
- No nyt se kaatu tonne mutaan. Ei ois Tiinaa kannattanu lähettää. Se on niin kömpelö.
- Odotetaan nyt vielä vähän aikaa.

Tytöt odottivat, mutta Tiinaa ei alkanut kuulua.

- Lähtix se kämpälle?
- Jos sen vaatteet kastu.
- Nii just.
- Niin kai. Ois voinu sanoo meille.
- Vähä tyhmä!
- Mennään me viel toi vika rasti, muttei jaksa mennä tonne pellon takana olevalle.
- Jooo...

Sillä aikaa Tuula ja Emppu laittoivat luonasta kämpällä.

- Missä ne mehuriivisteet on?
- Kai ne on tuol nurkassa. Kato sieltä.
- Hei Emppu, voiksä laittaa ne? Mun pitää käydä huusissa.
- Okei, mut käy nopeesti. Nää kaikki leivät pitää viel voidella.

Tuula lähtee huusiin, mutta hänen palatessaan sieltä Emppu ei enää olekaan keittiössä.

- Emppu! Emppu! Missä sä oot? Eeemppuu! Hei miks toi ullakon ovi on auki?! HYII! Mitä punast tuolt valuu?! EEMPPUU!!

Kamalat aavistukset mielessään hän lähtee kapuamaan ullakon kapeita portaita ylös. Käsi tarttuu automaattisesti vyöllä roikkuvaan puukkoon.

- Kivat sulle Emppu...

Ylhäälle päästyään Tuula löytää vain maassa lojuvan mehuriivistepullon josta valuu mehua alas rappusia.

- No nyt se on menny johonkin piiloon. Tuu esiin! Mä meen alas!

Samalla vartsalaiset palaavat kämpälle.

- Oliko kiva suunnistus?
 - Joo, mut kartta vähän kastu ja me jätettiin yks rasti väliin.
 - Onks safka valmista? Mullon hirvee nälkä!
 - Joo, mut noi leivät pitää viel voidella. Emppu leikkii taas jotain tyhmää ja hyppii tuol ullakolla. Emppu! Tuu jo alas! Me mennään syömään!
 - Just niil
 - IHANAA! Makaroonilaatikkoal
 - Hei miss muuten Tiina on?
 - Eiks se oo tullu tänne? Se kaatu tuolla metsässä ja me luultiin et se on tullu suoraan tänne.
 - Niin, me luultiin et se tuli tänne kun sen vaatteet kastu.
 - No ei kai se sinne metsäänkään jääny?
 - Oottekste vähän idiootteja!!? Jätittekste sen sinne pusikkoon mätänee ? Joku lähtee nyt kattoo.
 - No...mä kai sit voin tulla...
 - Hyvä Kati. Mä lähen kans.
 - Kiitti Tuula!
 - Me jäädään sit tänne kämpälle. Käykää äkkiä!
- Minuutit kuluivat, eikä toisia alkanut kuulua.
- Mennään tekee vähän näkkäreitä tonne keittiöön.
 - Okka.

Maria alkoi kohenneella tulta ja lisäämään puita. Henna voiteli leipiä ja leikkasi juustoa.

- Missä se Emppu oikeen on?
- Ei mulla oo aavistustakaan. Onks se jossain tuol ullakolla?
- Eiks Tuula sanonu jotain sellasta?

Äkkiä auton ääni katkaisi tyttöjen keskustelun.

- Ihanaa! Joku tulee! Päästään pois!
- Hei venaal! Mä laitan lantsarit jalkaan!

Henna ryntäsi leipien keskeltä perään. Autoa ei vain näkynyt missään.

Kuului vain jarrujen kirsunta kaukaa

- MARIA! Hei Maria!! Miss sä oot??! - Voi eil! Mä oon tääl yksin.

Henna tunsu kamalan pelon väristyksen kulkevan selkäänsä pitkin.

- Voi ei, ei voi olla totta! Mä oon tääll yksin...kymmenen kilsaa... tonne ulos mä en mee, en varmana! Mutt tää talokin on niin hirvee paikka. Mitä mä teen? Mitä ihmettä mä teen!?!- Ei...Apua...Ei, kyl mun on pakko lähtee... mutt kymmenen kilsaa! No olkoon vaikka 50! Mun on mentävä! Mun on päästävä pois!!

Henna kaappasi takkinsa ja lähti puukko kädessä juoksemaan pimeään metsään.

- Rohkeutta nyt. Sinne vaan, pakko mennä!

Hennasta tuntui, kuin hän olisi juossut tuntikausia pimeässä. Välillä hän kaatui, mutta ryömi eteenpäin ja pakeni.

- Askeleita...ASKELEITA! Apua! Ne lähenee koko ajan! APUA! Ne on jo ihan takana...

Valo pilkahti jossain kaukana. Henna oli aivan sekaisin pelosta.

- Apua! Se on se tappaja! Sama joka vei ne kaikki muutkin!!

Kaikki pimeni. Viimeinen kosketus ulkomaailmaan oli kylmä käsi hänen olkapäällään.

LOPPU

Luokitellut ilmoitukset

- Eiks Henna ole tytön ja pojan nimi?	Onnittelut hiihtoestevisyviestiin osllistuneille jumbosiesta!
- Mä en ainakaan ole tavannut yhtään poika nimistä Hennaa.	Koala vartion kohtalon voi jokainen päätellä omassa mielessään...
Tua tulee takaisin Sveitsistä heinäkuussa	Huomaa kesän kansikuvapojat!!!
KEU KEU	Matti ylityksen jälkeen:
Kati ja Figu käyvät tankkaamassa...	* OLO GIGOLON; NOLO GIGOLO*
Hmm...	Gauhea tilanne
Kati vaahtoa...	Varoitus stepfarher on jälleen liikkeellä...
se on selvä kuin bläkki	Henna ja Kati kiittävät rescue rangerseja
Tiesitkö, että syödessäsi ananasta makuupussissa laihdut!	Suurkiitokset REPROSTUDIO LUOMANEN & RAUNIO OY:lle lippukuntamme tukemisesta Riihityksessä/Karhunkieroksessa -92
Tämänkin tosiasian teille kertoi Katin, Hennan ja Marian anoreksiaklubi	
HAT HAT	Laiskaiset, Näädät ja Autiomaan shakaalit ovat kasvaneet suuriksi...
- jos nyt olis kesä ja me oltas hakkaamassa tätä avantoa mä kyl ottaisin housut pois!	...heistä tulee vaeltajia ensi syksynä
- moi täällä on Maria, mä oon tälläsellä lammella jossa on sininen huvila ja kalliota ... missä mä oon?	Onnittelut ylioppilaille: Jupille ja Evalle!
...toimii yhtä hyvin kuin vartiinsa	THUNDER
pisteet siit sit sulle!	
kesä tulee, kesä menee, mutta partio jää	
Kiitokset kaikille Tapiolan tapahtumien yössä mukana olleille, etenkin vohvelin paistajille!	

ᑭᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦ

ᑭᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦ ᑭᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦ ~ ᑭᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦ

ᑭᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦ

Tapiolan Metsänkävijät järjestää:

FANTASIA-leiri

30.07. - 06.08. 1992

MUISTAKAA MAKSAA KESÄLEIRI MAHD. PIAN

Hilille Shop Tapiola 532115 - 236711

MATTIMVÖHÄISET ILMOITTAUTUKAA MASILLE puh. 753 32 99

ᑭᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦ

ᑭᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦᑲᑦ

